

som ordførerens har måttet opgive undervejs, er navnet, at det ikke hedder ungdomsklassen.

Er det rigtigt forstået? For så tror jeg altså, vi skal tilbage til forligslokalet igen, for så er der et eller andet, der er helt galt i forståelsen af, hvad det her forlig indebærer.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen der er ingen tvivl om, at jeg synes, det her ligger fuldstændig op ad den ånd, som var i det, regeringen foreslog, og derfor er jeg glad for, at det er lykkedes at lave et forlig. Men altså, det er jo ikke anderledes, end at vi har lavet et forlig. Alle har været enige om det, og jeg må indrømme, at jeg undrer mig over, at vi her går i Folketingssalen og skælder og smælder på hinanden i stedet for at glæde os over det gode samarbejde, der har været.

Men det er da rigtigt, at jeg jo i mit svar til fru Christine Antorini bl.a. nævnte det her med, at der var mindre brobygning, og jo, vi kan da godt gå ind i små detaljer med, at Det Konservative Folkeparti måske godt lige kunne have brugt nogle ugers brobygning mere, men det plejer bare ikke at være sådan, vi gør, når vi har indgået et forlig. Så plejer vi ligesom at sige: O.k., det her var det, vi nåede frem til, det er vi glade for, og det går fuldstændig i den rigtige retning.

Hvis ikke alle forligspartier mente, at det her gik i den rigtige retning, så ville der jo ikke være indgået et forlig. Så kunne fru Margrethe Vestager jo også have nedlagt veto.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg noterer mig, selvfølgelig fuldstændig til min egen erkendelse og oplæring, ordførerens indsigter i forligsmekanik, og hvordan den slags fungerer. Det, som er meget mærkeligt at høre på, er, at vi har brugt rigtig, rigtig mange timer i hinandens selskab, som ikke var kendetegnet af et godt samarbejde. Det var kendetegnet af egentlige, dybe politiske diskussioner.

Nu står ordføreren så på talerstolen og siger, at der stort set ikke er nogen forandring. Det er stik imod det, der er ånden i at indgå et forlig, fordi ordføreren jo dermed siger, at ordføreren ikke har indgået et forlig. Ordføreren har narret alle mulige andre, og det eneste, ordføreren har måttet betale med, er navnet.

Hvis ordføreren var loyal over for den ånd, der er lagt i det, så ville det også være en helt an-

den ordførertale end den, vi har hørt i dag, for så ville den handle om, at vi netop har nået et nyt fælles resultat. Vi har ikke bare siddet og forsvaret vores udgangspunkter, men vi har faktisk nået et fælles resultat, som forhåbentlig opfylder de målsætninger, vi er enige om, nemlig at så mange unge som overhovedet muligt skal have et bidrag til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Det synes jeg at ordføreren skal overveje i forbindelse med sit svar på det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er da fuldstændig korrekt, at når man indgår et forlig, må man give, og man må tage. Men det er da heller ikke anderledes, end at hvis ånden i, hvor vi skulle hen, var blevet en fuldstændig anden end den, vi havde lagt op til fra Konservatives side, så var vi jo stået af. Så havde vi ikke ønsket denne ændring.

Nu får vi en ændring, som vi rent faktisk er glade for, og så undrer det mig en lille smule, at fru Margrethe Vestager så synes, det er et problem, at jeg rent faktisk synes, at det her er blevet et rigtig godt forlig, som er gået fuldstændig i den retning, vi gerne ville.

Mine kommentarer til hr. Kim Mortensen og hr. Carsten Hansen handlede jo mere om, at det undrer mig, at der fra socialdemokratisk side er sådan en negativ stemning. Det forstår jeg faktisk ikke, for jeg troede, vi skulle gå i salen og være positive og være glade for det forlig, vi nu havde formået at indgå efter lang tids diskussion. Men i stedet for får vi sådan en gang kasten med alt muligt fra socialdemokratisk side, og det er såmænd bare det, jeg har reageret på.

Min ordførertale så noget anderledes ud, inden jeg kom herved.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Apropos at vi har brugt eftermiddagen på pædagogik osv., så må det vel være, fordi fru Charlotte Dyremose og Det Konservative Folkeparti ifølge min opfattelse et eller andet sted er uden for pædagogisk rækkevidde.

Man havde et forslag, der gik på, at kun 30 pct. af de elever, der går i 10. klasse i dag, kan gå i 10. klasse. Der var et forslag om et nyt navn, som var en ungdomsklasse. Man skulle kun kunne gå der i 20 uger, der var ingen eksamener, der var brobygning i 10 uger af de 20 uger. Og nu står vi med et forslag, som jeg tror vi alle sammen er glade for.